

(237)

هوالبهی

ای ناظر بمنظر اکبر جمال ابهی و کمال اعلی بتجلیات ملکوتی و فیوضات لاهوتی و عنایات جبروتی افق
ناسوت را روشن و منور فرمود و بجمیع اسماء و صفات مشرق امکان و مطلع اکوانرا مزین نمود پاک جان از
این موهبت رحمن از حضیض لا باوج بالای الا عروج نمود و آوده باوساخ و شئون امکان افسرده و پژمرده
در اسفل سافلین افتاد خوشا نفوسی که از بحر اعظم لئالی حکمت بالغه التقاط نمودند و حبذا نفوسیکه
از معدن موهبت جواهر فیض معانی استخراج کردند و در قطب امکان آیت رحمن شدند و بذروه علیا
شتافتند و البهآء علیک (ع)